

Artikel Wad tot Stad

Supersnelrecht tijdens de jaarwisseling

Net als de voorgaande editie, maken politie en justitie dit jaar wederom gebruik van het zogenaamde lik-op-stukbeleid. Raddraaiers die vernielingen plegen of de hulpdiensten hinderen in het verrichten van hun werkzaamheden, worden direct in de kraag gevat. Snelheid en zwaarder straffen zijn de toverwoorden bij dit beleid.

In een veranderende samenleving waarin de roep om strengere straffen almaar luider klinkt, past dit beleid bij uitstek. Normoverschrijdend gedrag wordt niet meer getolereerd en moet middels het strafrecht worden afgedaan. Wie zich tijdens de jaarwisseling schuldig maakt aan geweld tegen werknemers met een publieke taak (politie, ambulancepersoneel en brandweer) kan rekenen op een strafeis die met 200% wordt verhoogd. Bovendien wordt in beginsel een gevangenisstraf geëist.

De relatief kleinere vergrijpen worden eveneens fors aangepakt. Wat men voorheen nog bestempelde als katekwaad, wordt nu gezien als hufferig gedrag. De welbekende groepjes hangjongeren zijn voor velen een doorn in het oog. Het stunten met vuurwerk is helemaal uit den boze. De opgepakte jongeren moeten met het schaamrood op de kaken hun eigen buurt schoonvegen. In het bedrijfsleven kennen ze het al langer en in vroegere tijden werd men al publiekelijk veroordeeld, maar het zogenaamde *naming and shaming* wordt op deze manier verder nieuw leven ingeblazen.

Los van het lik-op-stukbeleid wordt door de politie de laatste jaren veel meer aandacht besteed aan de gevaren van illegaal vuurwerk. Voorkomen is beter dan genezen en dus wordt er streng gecontroleerd. Er gaan zelfs stemmen op om vuurwerk überhaupt af te schaffen.

Terug naar het supersnelrecht: wat is het en wat kun je ermee? Belangrijker nog: is het effectief? Supersnelrecht is bedoeld voor eenvoudige zaken waarvan de feiten duidelijk zijn. Het Openbaar Ministerie noemt onder andere geweldpleging, vernielingen en brandstichting. Het doel is om de verdachte binnen drie dagen na zijn aanhouding voor de rechter te laten verschijnen.

Die termijn is cruciaal om te kunnen spreken van een supersnelrechtzitting. Na diens aanhouding, wordt een verdachte meestal drie dagen in verzekering gesteld. In deze drie dagen moet alles gebeuren: het Openbaar Ministerie moet een dossier rond krijgen met een strafeis wat de verdachte

met zijn raadsman moet kunnen bespreken. Er wordt direct een zitting geregeld en de rechter doet meteen uitspraak.

Gelet op de hectische situatie rond een jaarwisseling (groepen mensen in veelal beschonken toestand) zal het vaak niet makkelijk zijn om een strafbaar feit hard te maken. Het is lastig om in termen van succes te spreken. Hoe dan ook is het Openbaar Ministerie ervan overtuigd dat er een signaal wordt afgegeven dat normoverschrijdend gedrag niet wordt getolereerd en direct wordt afgestraft.

Of het daadwerkelijk zorgt voor een vermindering van dergelijk gedrag zal waarschijnlijk teveel gevraagd zijn. Eenmaal in de handen van politie en justitie is het kwaad immers al geschied. Helemaal niets doen is uiteraard geen optie, omdat de raddraaiers het voor de rest verpesten.

mr. Harold de Boer

Advocaat bij De Haan Advocaten & Notarissen te Leeuwarden